కర్మఫలం మీద దృష్టిలేకుండా కర్మ చేయటమే వైరాగ్యం

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 29-01-2001, నర్సాపురం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మన మనస్సు సంస్కరింపబడటంకోసం, మన హృదయం విశాలం అవ్వటం కోసం దైవభక్తి, దేశభక్తి రెండూ అవసరం. నీకు కుడిచేయి అవసరమా, ఎడమచేయి అవసరమా అని అడిగితే రెండూ అవసరమే అని చెపుతారు. అలాగే సమాజం అభివృద్ధిపొందటానికి శాస్త్రజ్ఞానం ఎంత అవసరమో ఆధ్యాత్మికజ్ఞానంకూడా అంతే అవసరం. శాస్త్రజ్ఞానం శరీరానికి కంఫర్టు తీసుకొని వస్తుంది. ఆధ్యాత్మికజ్ఞానం మనస్సుకు కంట్రోలు తీసుకొని వస్తుంది. ఒక అవయవం చేసేపని ఇంకో అవయవం చేయమంటే చేయలేదు. మనిషికి అన్ని అవయవాలు అవసరమే అలాగే సమాజం యొక్క అభివృద్ధికి నాలెడ్జియొక్క అన్ని శాఖలు అవసరమే. మనం దేవాలయాలలో ఎలా అర్చన చేస్తామో అలాగ దేశానికి అర్చన చేయాలి అంటే దేశాన్ని ప్రేమించాలి, దేశభక్తి పెంచుకోవాలి. దేశభక్తి ఎందుకు పెంచుకోవాలి అంటే ఇప్పుడు మనకు ప్రాంతీయతత్వం ఎక్కువ అయిపోయింది. మనది నర్సాపురం అనుకొంటాముగాని మనది భారతదేశం అనుకోవటం లేదు. భారతదేశం ఉంది కాబట్టి నర్సాపురం, పాలకొల్లు, హైదరాబాద్ ఇవి అన్నీ ఉన్నాయి. ఈదేశం మనది అనే విశాలదృష్టి అలవర్చుకోవాలి. మనదేశంలో ఉన్న పెద్ద బలహీనత ఏమిటి అంటే ఐక్యత లేకపోవటం. పూర్వం అదే, ఇప్పుడు కూడా అదే. మనలను అందరూ ప్రేమించాలి, మనం ఎవరినీ ప్రేమించకూడదు. ఇది ఈనాటి పరిస్థితి. భక్తులలో కూడా ఇదే పరిస్థితి అడ్డబొట్లు, నిలువుబొట్లు గొడవ. విష్ణువు గొప్పవాడా, శివుడు గొప్పవాడా ఇదే తగువు. వారికి దేశం గొడవ లేదు. అసలు భక్తి ఎందుకు, దాని ప్రయోజనం ఏమిటి, దాని గమ్యాన్ని మరిచిపోయేటట్లు చేసారు. పూర్వంమాట వదిలివేయండి, ఈనాటికి కూడా అవే పేచీలు.

ఆనందం, సుఖం, శాంతి బయట ఎక్కడాలేదు, మన స్వరూపంలోనే ఉంది. ఆనంద స్థితికి తీసుకొనివెళ్ళటమే మతం యొక్క ప్రయోజనం. హిందూమతం అంటే అది ఒక సనాతన ధర్మం. అది ఒక వ్యక్తి స్థాపించినది కాదు. ధర్మాన్ని ఆచరించు దానివలన నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువు నీకు తెలియబడుతుంది. మతంలో చెప్పినమాటలను చిలుక పలుకులుగా పలకటం కాదు, వాటిని ప్రాక్టీసుచేయాలి. ఏ వేదాంతగ్రంథం చదివినా

మనోనాశనం గురించి చెప్పారు. మనస్సు నశిస్తే ఎలాగ మనస్సు ఉండాలికదా. మనస్సు ఆజ్ఞ ఇస్తేనే కదా దేహంపనిచేసేది, ఇంద్రియాలు పనిచేసేది అని ప్రశ్న. శాస్త్రంయొక్క ఉద్దేశం ఏమిటి అంటే వాసనలతోకూడినటువంటి, అలవాట్లతో కూడినటువంటి అపరిశుద్ద మనస్సును నశింపచేసుకోమని శాస్త్రం చెపుతోంది. నేను, నాది అనే తలంపును నాశనం చేసుకోమని చెపుతోంది. నేను, నాది ఎక్కడ ఉన్నాయి. మనస్సులో ఉన్నాయి. దానిని అపరిశుద్ధ మనస్సు అంటారు. లోపల ఉన్నది పవిత్రతే అలాగే నీ మనస్సుకూడా అంత పవిత్రమైతే నదివెళ్ళి సముద్రంలో కలిసినట్లు పరిశుద్ధమనస్సు వెళ్ళి హృదయంలో కలిసిపోతుంది అంటే బ్రహ్మంలో లయమవుతుంది. పరమార్థం ఎక్కడోలేదు మన హృదయంలోనే ఉంది. దైవీసంపద ఉన్నవాడికి సత్యం హృదయంలోనే స్ఫురిస్తుంది, నారాయణుడు తానుగానే వ్యక్తమవుతాడు. దైవీసంపద పెంచుకొన్నవాడు మాత్రమే సత్యాన్ని హృదయంలో అన్వేషిస్తాడు. ఏకాగ్రమైన మనస్సుకు, పవిత్రమైన మనస్సుకు లోపల ఉన్న సత్యాన్ని అన్వేషించే అర్హత కలుగుతుంది. మనకుఎంత అర్హత, యోగ్యత ఉంటే అంతే వస్తుంది.

ఎక్కడికి వెళ్ళిచూసినా రాగద్వేషములు తప్ప ప్రకృతిలో ఏముంది అన్నాడు బుద్ధుడు. రాగద్వేషములు మనస్సును బాహ్యముఖం చేస్తాయి, మనస్సును అపరిశుద్ధం చేస్తున్నాయి. ఇవి రెండూ తగ్గించుకొంటేగాని మనస్సుకు అంతర్దృష్టి కలుగదు. మనకు విషయానందం తెలుసు, బ్రహ్మానందం తెలియదు. బ్రహ్మానందం తెలిసిన వారిని యోగులని, ఋషులని పిలుస్తారు. బ్రహ్మానందం బ్రహ్మంలో ఉంది, దాని స్వరూపమే ఆనందం. బ్రహ్మానందం మనస్సులో ఉంది అని మనం అనుకొంటున్నాము. మనస్సులో ఉన్నది అంతా పెంట. గందరగోళం అంతా మనస్సులోనే ఉంది. అక్కడ ఉన్నంతసేపు నీకు గందరగోళం తప్పదు. అపరిశుద్ధమనస్సును అతిక్రమించాలి. మనోమూలంలోనే నారాయణుడు ఉన్నాడు. మనోమూలం ఎంత లోతులలో ఉందో అంత లోతులలోనికి వెళ్ళాలంటే అభ్యాసం లేకుండా, వైరాగ్యం లేకుండా, పుణ్యబలం లేకుండా, పుణ్య కర్మలు ఆచరించకుండా నీవు అక్కడికి చేరుకోలేవు. సత్యవస్తువు పుస్తకాలలో లేదు, మనోమూలంలో ఉంది. అందువలన నీవు పరిశీలించవలసింది పుస్తకాలనుకాదు, మస్తకాన్ని పరిశీలించు, మస్తకాన్ని పరిశోధించు వైరాగ్యం అంటే పని లేకుండా కూర్చోమనికాదు, కర్మఫలం పట్ల ఆసక్తిలేనివారు వైరాగ్యవంతులు. ఈశ్వరానుగ్రహం ఉంటే మోక్షం వస్తుంది. ఈశ్వరానుగ్రహం ఎలా వస్తుంది అంటే నీవు కష్టపడి పనిచేస్తే కర్మఫలం పట్ల ఆసక్తి లేకుండా పనిచేస్తే నీవుచేసే కృషే కృపగా మారుతుంది.

కృషికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇవ్వాలి. నీవు డబ్బు ఎందుకు సంపాదిస్తున్నావు, సుఖం కోసం. నీవు ఏ ప్రయత్నం చేసినా సుఖపడాలనే కదా. కాని నిజమైన సుఖం నీ హృదయంలోనే ఉంది, బ్రహ్మంలోనే ఉంది. బ్రహ్మానుభవం నీకు కలిగేవరకూ దుఃఖం నిన్ను విడిచిపెట్టదు. భావశుద్ధిలేనివాడికి జ్ఞానశిద్ది కలుగదు. వాడు ఎంతటివాడు అయినప్పటికి. అందువలన మనకు వచ్చే భావాల విషయంలో, తలంపుల విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి.

ఎవడో అజ్ఞానంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడని నీవు అజ్ఞానంగా ప్రవర్తించకు. ఎవడో పరుష వాక్యాలు మాట్లాడాడుఅని నీవుకూడా పరుష వాక్యాలు మాట్లాడకు. వాడు ఏదైనా అజ్ఞానంలో మాట్లాడాడు అనుకో నీవు జ్ఞానాన్ని ప్రదర్శించి, జ్ఞానస్థితిలో స్థిరంగా ఉండి వాడిని అజ్ఞానంలో నుండి బయటకు తీసుకొనిరావటానికి ప్రయత్నం చేయాలిగాని వాడు అజ్ఞానంలో ఉండి మాట్లాడాడు అని నీవుకూడా అజ్ఞానంలో ఉండి మాట్లాడవద్దు, అది పనికిరాదు, అది జ్ఞాని లక్షణం కాదు. రామకృష్ణుడు చెప్పినమాటలు చదువుతున్నాము అనుకోండి ఆమాటలు నీవు అంగీకరించవు. అంగీకరించినట్లుగా నటిస్తావు. ఎందుచేతనంటే పవిత్రమైన మనస్సు చెప్పినమాటలు అపవిత్రమైన మనస్సు అంగీకరించదు. మనం కూడా అంతే నటిస్తున్నాము. ఈశ్వరుడు చెప్పిన వాక్యం అర్థమయితే మన మనస్సు అణిగిపోతుంది. దేహానికి ఇంద్రియాలు ఉన్నాయి. ఆత్మకు ఇంద్రియాలు లేవు. ఆత్మను ప్రత్యగాత్మ అంటారు. నీ ఇంద్రియాలకంటే, దేహంకంటే, మనస్సుకంటే, నీరాగద్వేషములకంటే, నీ సంకల్ప వికల్పములకంటే అది ప్రత్యేకంగా ఉంది. అది నీ దేహంలో ఒక భాగంకాదు అది ప్రత్యేకంగా ఉంది. దానికి ఒక రూపం లేదు, నామం లేదు, గుణాలు లేవు. ఈ దేహమును నేను అని ఏ నేను అయితే దేహంతో తాదాప్యం పొందుతోందో ఆ నేను ఉన్నంతకాలం జీవుడు ద్వైతబుద్ధిలోనుండి బయటకు రాలేడు. నీ దుఃఖానికి, భయానికి ద్వైతమే కారణం. మనం చేసేపని నిర్మలంగా ఉంటే, సహజంగా ఉంటే దేహబుద్ధి ఆరోజుకారోజు పల్చబడుతుంది.

మనకు ఉప్పసముద్రం దూరంగా ఉందిగాని ఆనందసముద్రం దగ్గరలోనే ఉంది. అందులో ఉన్న ఆనందాన్ని, శాంతిని తృప్తి కలిగేవరకూ ఎవడైతే రమిస్తున్నాడో వాడి ఆనందం స్థిరంగా ఉంటుంది, వాడి జ్ఞానం స్థిరంగా ఉంటుంది. వాడు గుణాతీతుడు, వాడు ప్రకృతిని జయించినవాడు. హృదయంలో ఉన్న శాంతి, ఆనందం అలౌకికమైనది, అభౌతికమైనది. అది నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు సుఖం వచ్చినా సుఖం క్రింద అనిపించదు,

దుఃఖం వచ్చినా దుఃఖం క్రింద అనిపించదు. వాడు ఇంద్రియాతీతుడు. దేహప్రారబ్ధంలో ఉన్నది వస్తూ ఉంటుంది. హృదయంలో ఉన్న ఆనందాన్ని అనుభవించేటప్పుడు ప్రారబ్ధంలో ఉన్నది ఏది వచ్చినా దాని ప్రభావం నీమీద ఏమీ ఉండదు. మనం సాధనచేసి అపవిత్రమైన మనస్సును చింపేవరకూ అశాంతి, దుఃఖం ప్రతీజన్మలోనూ వెంటాడుతుంది. భగవాన్ చెపుతూఉంటారు తెరమీద బొమ్మలు వస్తూ ఉంటాయి పోతూ ఉంటాయి, గాలివానలు వస్తూ ఉంటాయి పోతూ ఉంటాయి, ఇళ్ళు అంటుకొంటాయి ఆరిపోతాయి కాని నీవు ఆ తెరను మర్చిపోకు. తెరను మర్చిపోకుండా ఉంటే బొమ్మల ప్రభావం నీమీద ఏమీ ఉండదు. ఈసృష్టికి అంతా ఆధారంగా ఒక వస్తువు ఉంది, బ్రహ్మం ఉంది. దానిని మర్చిపోవద్దు. బ్రహ్మానుభవం పొందటంలో నీవు చేస్తున్న కృషిలో అశ్రద్ధపనికిరాదు, వివేకాన్ని పెంచుకో.

స్త్రీకి పురుషుడు అమృతంలాగ కనిపిస్తాడు, పురుషుడికి స్త్రీ అమృతంలాగ కనిపిస్తుంది అక్కడ విషం ఉన్నప్పటికి ఇదే మాయ అన్నారు స్వాములవారు. లోకంలో అనేక భోగాలు ఉన్నాయి. ఆభోగాలు నీవు అనుభవించేటప్పుడు అందులో 10 వంతులు సుఖం రావచ్చు ఆ సుఖాన్ని నీవు ఎంజాయ్ చెయ్యవచ్చు కాని ఆ సుఖం వెనకాల 90 వంతులు దుఃఖం వస్తుంది అని తెలుసుకొని చెయ్యి. గుణాలయొక్క మాయలో ఉన్నంతకాలం సద్వస్తువు నీకు తెలియదు. గుణాలను అతిక్రమించి ఎవడైతే నిదానంగా ఉన్నాడో వాడినే జ్ఞానం వరిస్తుంది. నీవు ఎలా పని చేయాలి అంటే మనస్సు భగవంతుడిమీద ఉండాలి, ఇంద్రియాలతో పనిచేయాలి. అలాపనిచేస్తే నీవు తరిస్తావు శిష్యుడు గురువును చూడటానికి వెళ్ళకపోయినా గురువు శిష్యుడిని చూడటానికి వెళతాడు ఎందుచేతనంటే శిష్యుడిది మానవప్రేమ, గురువుది దైవప్రేమ. ఒక భక్తుడు భగవాన్‌తో మీరు ఎప్పుడూ ఈ అరుణగిరి దగ్గరపడి ఉంటారు కాశీ, రామేశ్వరం అనేక పుణ్యక్షేత్రాలు ఉన్నాయి వాటిని చూడవచ్చుకదా అంటే చూడటానికి ఏముంది ఈసృష్టిలో అన్నారు భగవాన్. నువ్వు దేహగతమైన నేనుతో చూస్తే అదిలోకం. నిన్ను నీవు చూసుకొని లోకాన్ని చూడు అప్పుడు నీవూ బ్రహ్మమే, లోకమూ బ్రహ్మమే అంతా బ్రహ్మమే.

అరుణాచల మనుచు స్మరియించు వారల

అహము నిర్మూలింతు వరుణాలా॥